

त्रिनेत्रा, स्त्री, (त्रीणि नेत्राणीव शरीरे यस्याः ।)
वाराहीकण्डः । इति राजनिर्घण्टः ॥ नेत्रत्रय-
युक्ता च ॥

त्रिपताकं, स्त्री, (तिस्रः पताका इव रेखा यत्र ।)
रेखात्रयाङ्कितभालम् । इति हारावली ॥११४॥
(तिस्रः पताका इव अङ्गुलयो यत्र । त्रिपताक-
लक्षणान्विते हस्ते, पुं । यथा, साहित्यदर्पणे ।
६ । १५४ ।

“त्रिपताककरेणान्यानपवाभ्यान्तरा कथाम् ।
अन्योन्यामन्त्रं यत् स्याज्जानान्ते तन्नान्ति-
कम् ॥”

“यः कश्चिदर्थो यस्माद् गोपनीयस्तस्यान्तरत
ऊर्ध्वं सन्धाङ्गुलिनाभितानामिकं त्रिपताकलक्षणं
करं क्लान्त्येन सह यन्मन्त्रं तत्तन्नातिकम् ॥”
त्रिपत्रं, स्त्री, (त्रीणि त्रीणि पत्राणि यत्र ।) दल-
त्रययुक्तविल्वपत्रम् । यथा,—

विष्णुरवाच ।

“ऊर्ध्वपत्रं हरो ज्ञेयः पत्रं वामं विधिः खयम् ।
अहं दक्षिणपत्रञ्च त्रिपत्रदलमित्यत ॥”

इति दृष्टव्यमपुराणे विल्वपत्रमाहात्म्ये
११ अध्यायः ॥

त्रिपत्रः, पुं, (त्रीणि त्रीणि पत्राणि यस्य ।) विल्वः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ पत्रत्रये, स्त्री ॥

त्रिपत्रकं, पुं, (त्रीणि त्रीणि पत्राणि यस्य ।)
पलाशवृक्षः । इति हेमचन्द्रः । ४ । २०२ ॥

(त्रयाणां पत्राणां समाहारः । ततः कन् ।
तुलस्यादि पत्रत्रये, स्त्री । यथा, देवीपुराणे ।

“तुलसीकुन्दमालरपत्रायाहृत्त्रिपत्रकम् ॥”
त्रिपथं, स्त्री, (त्रयाणां पथां समाहारः । “ऋक्-
पूरिति ।” ५ । ४ । ७४ । इत्यः ।) त्रिमार्गम् ।

तेमाथाः पथ इति भाषा । तत्पथ्यायः ।
त्रिकम् २ । इति हेमचन्द्रः । ४ । ५२ ॥

“श्रूत्यागारे प्रस्रान्ने वा निर्जने वा चतुर्व्यये ।
विल्वधात्रीद्वयान्तस्त्रिपथे वा भवेत्त्रिभिः ।

स भवेत् सर्वसिद्धीशः सर्ववेदविदां वरः ॥”
इति गुप्तसाधनेतन्त्रम् ॥

(तिस्र्यां नाडीनां पथ्याः । इति विग्रहे कपाल-
कुहरे, पुं । यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् । ३ । ३७ ।

“कलां पराङ्मुखीं कृत्वा त्रिपथे परियोजयेत् ।
सा भवेत् खेचरी मुद्रा योमचक्रं तदुच्यते ॥”

त्रिपथगा, स्त्री, (त्रिपथे स्वर्गमर्षापातालमार्गे
गच्छतीति । गम + डः ।) गङ्गा । इत्यमरः । १ ।

१० । ३१ ॥ (अस्या निरुक्तिरुक्ता यथा, रामा-
यणे । १ । ४३ । ६ ।

“गङ्गा त्रिपथगा नाम दिव्या भागीरथीति च ।
त्रीन् पथो भावयन्तीति तस्मात् त्रिपथगा

स्युता ॥”
त्रिपदा, स्त्री, (त्रयः पादा नूतानि यस्याः ।
टापि पादस्य पद्मावः ।) हंसपदीवृक्षः । इति

राजनिर्घण्टः ॥ (पर्यायोऽस्या यथा,—
“गोषापदी तु सुवहा त्रिपदा हंसपदापि ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

(त्रयः पादाश्चर्यानि यस्याः । त्रिपादयुक्ते,
त्रि । यथा, मनुः । २ । ८१ ।

“ओङ्कारपूर्विकास्त्रिषो महायाहृतयोऽथवाः ।
त्रिपदा चैव सावित्री विज्ञेयं ब्रह्मणो सुखम् ॥”

त्रिपदिका, स्त्री, (त्रयः पादा अस्याः इति त्रिपदी
ततः संज्ञार्था कन् ततटाप् ।) अर्थार्थघातु-

निर्मितत्रिपादयुक्तशब्दाधारः । इति तन्त्र-
सारः ॥ (“तत्र त्रिपदिकामारोप्य तदुपरि
शब्दं स्थापयेत् ॥” इति पूजापद्धतिः ॥)

त्रिपदी, स्त्री, (त्रयः पादा अस्याः । डीपि
पद्मावः ।) गोषापदी । इति रत्नमाला ॥ हस्ति-

गात्रवन्धः । इति हेमचन्द्रः । ११२६६ ॥ (हस्ति-
पादवन्धम् । इति यादवः ॥ यथा, रघुः ।

४ । ४८ ।
“नास्रसत् करिणां येवं त्रिपदीच्छदिनामपि ॥”

त्रिपादयुक्ता । पदत्रयम् । इति आकरणम् ॥
भाषाकवितायाश्चन्दोविशेषः । यथा,—

“पञ्चाटिकान्ता यदि यमकान्ता
द्वादश परिणतमात्रा ।
किन्नरगौतिः तदिति निवीतिः
स्याहंसमाचरगात्रा ॥”

स्वपादान्त उदाहृतः ।
“यैषा सङ्गीतके निबन्धे निवीतिः किन्नराखिका ।
सैव स्यात् प्राकृते गाने त्रिपदीति परिश्रुता ॥”

इति काव्योदयः ॥
(त्रिषु मार्गेषु पादो गमनं यस्याः । गङ्गा ।
यथा, काशीखण्डे । २६ । ७६ ।

“त्रैलोक्यलक्ष्मीस्त्रिपदी तथा तिमिरचन्द्रिका ॥”
त्रिपथी, पुं, (त्रीणि त्रीणि पथानि यस्य ।) पलाशः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

त्रिपथिका, स्त्री, (त्रीणि त्रीणि पथानि यस्याः ।
संज्ञार्था कन् । टापि अत इत्वच् ।) कन्द-
विशेषः । तत्पथ्यायः । दृष्टपत्रा २ द्विज-

यस्थिनिका ३ कन्दालुः ४ कन्दवहुला ५ आश्व-
पत्नी ६ विनाशहा ७ त्रिपथी ८ । अस्या
गुणाः । मधुरत्वम् । शीतत्वम् । श्वासकासविष-

ब्रणविनाशित्वम् । पित्तप्रकोपशमनत्वम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

त्रिपथी, स्त्री, (त्रीणि त्रीणि पथानि यस्याः ।
गौरादित्वात् डीप् ।) शालपथी । इति भाव-

प्रकाशः ॥ (अस्या गुणा यथा,—
“यातुकः शालकल्याणी त्रिपथी पीलुपथिका ।
शाकङ्क च रूचश्च प्रायो विद्युश्च जीर्ण्यति ।
मधुरं शीतवीर्यञ्च पुरीयस्य च भेदनम् ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥
वनकार्पासी । त्रिपथीभेदः । इति रत्नमाला ॥

त्रिपात्, [द] पुं, (त्रयः पादा अस्याः । “संख्या
सुपूर्वस्य ॥” ५ । ४ । १४० । इति पादस्यान्त-

लोपः ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (वेदादि-
मते संसाररहितो ब्रह्मस्वरूपः पुरुषः । यथा,
“ऋग्वेदे । १० । ६० । ४ ।

“त्रिपादूर्ध्व उदैत् पुरुषः पादोऽस्यैहाभवत् पुनः ॥”

पुराणादिमते वामनावतारे त्रिपात् भूत्वा
बलिषकाशात् सर्वं राध्यादिकं गृहीतवानित्य-
तोऽस्य तथात्वम् । तथाच भागवते । ८ । २० । ३४ ॥

“त्रितिं पदेकेन बलेर्विचक्रमे
नभः शरीरेण दिशश्च बाहुभिः ॥
पदं द्वितीयं क्रमतस्त्रिविधं
न वै तृतीयाय तदीयमखलिपि ।
उत्क्रमस्याङ्गिरुपयुपयुधो
महर्जनार्थां तपसः परं गतः ॥”

ज्वरः । यथा,—
“विद्राविते भूतगणे ज्वरस्तु त्रिशिरास्त्रिपात् ॥”
इति श्रीभागवतम् ॥

त्रिपादिका, स्त्री, (त्रयः पादाः नूतानि यस्याः ।
कप् ततटापि अत इत्वम् ।) हंसपदीलता ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्यायोऽस्या यथा,—
“हंसपादी हंसपदी कीटमाता त्रिपादिका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमभागे ॥)

त्रिपिठं, स्त्री, (त्रिदशानां देवानां पिठं वास-
स्थानम् । पृथोदरादित्वात् दशशब्दस्य लोपः ।
यद्वा, मर्षापातालापेक्षया तृतीयं पिठपम्
भुवनम् । तृतीं त्रिदशस्य त्रिभागवत् पूरणा-
र्थता ।) स्वर्गः । इत्यमरः । १ । १ । ६ ॥ (यथा,
महाभारते । १ । २०८ । ३५ ।
“तत् त्रिपिठपसङ्गापमिन्नप्रस्थं यरोचत ॥”
आकाशम् । इति शब्दरत्नावली ॥

त्रिपिठपसत्, [द] पुं, (त्रिपिठे स्वर्गे सीदतीति ।
सद + क्तिप् ।) देवता । इति जलायुधः ॥
त्रिपुटः, पुं, (त्रीणि पुटानि यस्य ।) सतीलकः ।
तीरम् । इति मेदिनी । के, ४५ । हस्तमेदः ।
तालकः । इति शब्दरत्नावली ॥ गोचुरवृक्षः ॥
इति रत्नमाला ॥ (कलायविशेषः । खिसारी
इति भाषा । अस्य पर्याया गुणाश्च यथा,—
“त्रिपुटः खड्गिकोऽपि स्यात् कथ्यन्ते तद्गुणा
अथ ।
त्रिपुटो मधुरस्तिक्तसुवरो रूच्यो भृशम् ॥
कफपित्तहरो रूच्यो ग्राहकः शीतलस्तथा ।
किन्तु खड्गपङ्कलकारी वातातिकोपनः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
“अन्यानि चैव शस्तानि कौलत्यान्याधितानि च ।
महारास्त्रिपुटात्रयाः कलायादाश्च वर्जिताः ॥”
इति हारंते प्रथमे स्थाने नवमेऽध्याये ॥
त्रिपुटा, स्त्री, (त्रीणि पुटानि दलवृक्षयो यस्याः ।)
मल्लिका । रुद्रोला । त्रिपुट । इति मेदिनी ।
के, ४५ ॥ कर्णस्कोटा । स्थूलोला । रक्तत्रिपुट ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ देवीविशेषः । यथा,—
“ऋषिः सन्मोहनश्चन्दो गायत्री देवता पुनः ।
त्रिपुटास्या द्विरुक्तैस्तेष्वर्जैरेरङ्गानि षट्
क्रमात् ॥”
अस्या रूपं यथा,—
“पारिजातवने रम्ये मण्डपे मणिकुण्डिने ।
रत्नसिंहासने रम्ये पद्मे षट्कोणशोभिते ॥
अधस्तात् कल्पवृक्षस्य निषर्णां देवतां स्मरेत् ॥